

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Lékó László ügyvéd által képviselt felperesnek, alperes ellen, tagdíjtartozás iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. március 26. napján meghozott 29.P.25.463/2006/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 7.000.-(Hétezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a módosított keresetében 35.500.- Ft és ennek 2004. január 1. napjától számított kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a 2001., 2003., 2004. és 2005. évben esedékes és meg nem fizetett tagdíjként.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta a kereset jogalapját, azt, hogy a perbeli időszakban a felperes tagja volt és így tagdíjfizetési kötelezettsége fennállt. Hivatkozott arra, hogy a tagsági viszony 2001. évben megszűnt, így erre, továbbá az alapszabály 14.6. pontjára tekintettel tagdíjfizetési kötelezettsége nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felek perköltségeiket maguk, míg a le nem rótt 7.000.- Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása értelmében a gazdasági kamaráról szóló 1999. évi CXXI. törvény (a továbbiakban: Gkt.) 8.§ (1) bekezdés szerinti önkéntes tagsági

jogviszony létrejöttét a Pp. 164. § (1) bekezdés és 163. § (2) bekezdés alapján a felperes nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes által tagfelvételi kérelemnek nevezett okirat az alperes aláírását láthatóan nem tartalmazza, a felperes eredeti okiratot csatolni nem tudott, így az alperes állítására is figyelemmel a felperes által bizonyítatlanul maradt tényt -, hogy az alperes a felperes tagja volt és így tagdíjfizetési kötelezettség terhelte a keresetben foglaltak szerinti időszakban - a felperes terhére értékelte az elsőfokú bíróság, és a keresetet elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben az ítélet megváltoztatását és a keresetnek helyt adást kért. Álláspontja szerint a csatolt tagfelvételi kérelem alapján látható az alperes aláírása, mely megegyezik az alperesi beadványon található aláírással. Előadta, hogy irattárában a tagfelvételi kérelem másolata található, ezért jobb minőségben csatolni nem tudja, továbbá, a felperes akkori elnöke a tagfelvételi kérelem alperes általi kitöltése és aláírása után írhatta alá a nyomtatványt. Indítványozta a volt elnök meghallgatását.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadása szerint nem tudja elfogadni - mint másolt anyagot - a kamara állítását. Álláspontja szerint hiteles dokumentum az eredeti aláírással ellátott, amelyet a felperes nem tudott csatolni.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, az ebből levont jogi következtetése és érdemi döntése megalapozott. A fellebbezésre figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

A gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény megszüntette a kötelező kamarai tagságot (45. § (1) bekezdés) és 40. § (3) bekezdésének, valamint a 106/2000. (VI.28.) Korm. rendelet 2. § c) pontjára is figyelemmel a 8. § (1) bekezdésében az önkéntes kamarai tagságot vezette be. E rendelkezések értelmében 2000. június 30. napjáig kellett az önkéntes kamarai tagokról vezetett nyilvántartásba a tagfelvételi kérelmet előterjeszteni.

A törvény 8. § (1) bekezdése értelmében a gazdálkodó szervezet kamarai tagsága - kérelmére - a tagokról vezetett nyilvántartásba történő bejegyzéssel jön létre.

Az önkéntes kamarai tag kötelezettsége a törvény 8. § (3) bekezdés a) pontja szerint a tagdíjfizetési kötelezettség.

A 8. § (4) bekezdés b) pontja szerint megszűnik a kamarai tagság, ha a gazdálkodó szervezet a naptári év utolsó napjára szóló hatállyal a tagsági viszonyt kilépéssel megszüntette és törlik a tagokról vezetett nyilvántartásból.

A felperes alapszabályának 7.2. és 14.2. pontja a fenti törvényi rendelkezésekkel összhangban mondja ki, hogy az a kamara tagja, akit kérelme alapján tagként felvettek és a tagokról vezetett nyilvántartásba bejegyezték.

Az alapszabály 14.4.b) és 14.5. pontja a tagsági viszony kilépéssel történő megszüntetését a törvénnyel azonosan szabályozza, továbbá az alapszabály 14.6. és 7. pontja a tagdíjfizetés elmulasztása miatt a kizárásra is lehetőséget ad és szabályozza ennek eljárási rendjét.

Az elsőfokú eljárásban tett alperesi nyilatkozatokból következően az alperes vitatta, hogy a per tárgyává tett időszakban a felperes tagja volt. Az alperes a felperes által csatolt belépési nyilatkozat hitelességét vitatta, továbbá a felek részéről egyező előadás nem volt az önkéntes tagsági viszony létrejöttéről, fennállásáról, annak időtartamáról. A felperes által csatolt tagfelvételi nyilatkozat fénymásolt példány volt, a felperes az eredeti példányt nem tudta felmutatni. Mindezek alapján a Pp. 163. § (2) bekezdés alkalmazásának feltétele nem állt fenn, nem volt tényként megállapítható, hogy az alperes önkéntes tagja volt - és mely időszakban - a felperesi kamarának.

A fenti törvényi rendelkezésből következően az önkéntes kamarai tagság létrejöttéhez nem csak a tagfelvételi kérelem szükséges, hanem az is, hogy a felperes a tagokról vezetett nyilvántartásba bejegyezze a tagot és ezt hitelt érdemlően bizonyítsa is.

Mindezek alapján - a Pp. 164. § (1) bekezdésére is figyelemmel - az elsőfokú bíróság az önkéntes tagsági viszony létrejötte és fennállása vonatkozásában helytállóan telepítette a bizonyítás terhét a felperesre, és megalapozottan hívta fel a felperest jogkövetkezmények terhe mellett az alperes tagsági viszonyának igazolására. Önmagában egy tagfelvételi kérelemnek a hitelességét, annak manipulálható fénymásolt példánya a fenti törvényi rendelkezések alapján nem elegendő bizonyíték az önkéntes tagság létrejöttére és fennállására. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, az önkéntes tagsági jogviszony létrejöttét a felperes megnyugtató módon, az alperes tagadásával szemben, nem bizonyította.

A másodfokú bíróság utal arra, hogy a hivatkozott törvény 8. § (4) bekezdése b) pontja alapján a tagsági viszony megszűnésének kettős feltétele van, nevezetesen az is szükséges, hogy a tagokról vezetett nyilvántartásból is töröljék a tagot. Ezzel összhangban áll a felperes alapszabályának III.14.5. rendelkezése. A törlés tényének bizonyításához szükséges okirati bizonyítékot a felperes tudja szolgáltatni. Az alperes másodlagosan hivatkozott tagsági viszonyának a peresített időszakot megelőző megszűnésére is, így e vonatkozásban is a bizonyíték előterjesztésére a felperesnek lett volna lehetősége, amelyet ha nem teljesít, akkor az az ő terhére értékelendő. Így ehhez képest is annak bizonyítása, hogy az alperes tagsági viszonya a peresített időszakban fennállt, a felperest terhelte.

Mindezek kiemelésével az elsőfokú bíróság érdemi döntése megalapozott, annak megváltoztatására - a fentebb kifejtettek miatt - a felperes által a fellebbezésben felhozott érvek nem elegendők. A tagsági viszony létrejöttét és fennállását a felperes, a törvényi rendelkezésekre figyelemmel, okirattal tudta volna bizonyítani, így az e körben felajánlott tanúbizonyítást a másodfokú bíróság mellőzte.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján nem rendelkezett, mivel a felperes fellebbezése eredménytelen volt, a személyesen eljáró alperes pedig igazolható költsége a fellebbezési eljárásban nem merült fel.

A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság az 1990. évi XCIII. törvény 74.§ (3) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján határozott.

Budapest, 2008. szeptember 18.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke
. Merőtey Anikó sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróügyi ügyintéző